

מ"ת 23188/06/16 - מדינת ישראל נגד שי בן חמו

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 23188-06-16 מדינת ישראל נ' בן חמו
תיק חיצוני: 238340/2016

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	שי בן חמו

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב שי בנמו תז: 040353906 יליד 1980 מקריית גת נעצר ביום 05.06.16, כתב אישום הוגש נגדו ביום 09.06.16, ואז שוחרר בתנאים מגבילים בבית המשפט בהסכמת הצדדים. בהחלטת חברתי כב' השופטת חולתא מיום 9.6.16.

במעמד ההסכמה לא טענו הצדדים דבר בעניין הראיות לכאורה ואז ביקשה ב"כ הנאשם לטעון טענות אלה לפני מותב זה וכך היה.

כתב האישום:

כתב האישום מייחס למשיב כי ביום 5.6.16 היה הנאשם והמתלוננת יחד עם עו"ד מיכה גבאי בבית הדין הרבני כאשר המתלוננת והגרוש שלה, אמורים היו להידון בפני כב' בית הדין הרבני בעניין הוצאת ילדיהם המשותפים מן הארץ והמשיב וחברו סנקר הגיעו למקום כדי לראות את הגרוש אשר הגיע בלווית סוהרי שב"ס לדיון.

באותו מעמד שאל עו"ד גבאי את המתלוננת אם המשיב וחברו הם הערבים שהביאה והמתלוננת ענתה "ממש לא, אני מקווה שאני אצא והאוטו שלי יעמוד במקום". המשיב כעס והחל לקלל את המתלוננת ולאיים עליה בפני הנוכחים.

ראיות לכאורה:

ב"כ המשיב טענה כי אין ראיות לכאורה שדי בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעה וזאת בשל כך שבפני בית המשפט אמרתה של המתלוננת לבדה בהיעדר חיזוק ותמיכה מכל הנוכחים האחרים. נהפוך הוא, הנוכחים האחרים ובהם סוהר השב"ס ומאבטחי בית הדין הרבני לא שמעו כל איום ודבר זה עומד בסתירה גמורה לקרבתם למקום האירוע כמוכח בסרט האבטחה של בית הדין הרבני.

מכאן שיש מקום לסקור את הראיות לכאורה סקירה מפורטת על מנת להכריע בשאלת סיכויי ההרשעה.

אמרתה של עדי שבתאי מיום 5.6.16 בשעה 11:56 מתארת את דבריו של המשיב לאחר דבריה ואמרה שהוא אמר "את תצטערי על זה, איך את מדברת? תשמרי על הפה שלך אני אראה לך".

אמרתה של עדי שבתאי מיום 5.6.16 שעה 14:22 מתארת כי במקום היו מאבטחים שהזהירה אותם ש"החייל" של הגרוש שלה (המשיב), נמצא במקום ושיש להשגיח עליו. ואז הביאו את הגרוש שישה סוהרים והגיעה גם אמו של הגרוש והיא אמרה את הדברים המיוחסים לה בכתב האישום. מתארת שהתכוונה למה שכולם הבינו - שזו לא צורה של אנשים ושלא כדאי להתעסק איתם כי זה מה שהם מתעסקים בלפוצץ אנשים. ואז אמר לה המשיב קללות: "זונה של שקל, חתיכת שרמוטה תיזהרי ממני, מי את בכלל? אני אראה לך מזה". אמו של הגרוש ניסתה להרגיע את המצב והמתלוננת הגישה תלונה ואמרה לשוטרת כך: "חשש הכי קטן, אני שמה תלונה כדי להרתיע, כדי שיעצרו ויעזבו אותי בשקט" ועוד הוסיף "אנחנו נפגש, מי את שתדברי אליי ככה?".

עוד היא מתארת שבמקום היו עו"ד מיכה גבאי והמאבטחים של בית הדין הרבני.

אמרת עדי שבתאי מיום 6.6.16 מתארת כי לאחר שאמרה מה שאמרה המשיב התעצבן מאוד, החל לאיים ולקלל, הדברים נראים בסרטון ואמר: "תביישי לך, אנחנו נסגור אתך חשבון. תשמרי על הפה שלך. תיזהרי ממני, זונה של שקל, שרמוטה". ואז הגיע הגרוש עם יח' נחשון והמשיב אמר לו: "השרמוטה שלך, אנחנו נטפל בה, נסגור אתה חשבון". היא מוסיפה שכולם, המאבטח, הבחור שהיה בסמוך למשיב, עו"ד מיכה גבאי והאיש החובש כיפה, כולם שמעו בבירור ואי אפשר היה לפספס כי הוא לא אמר את זה בשקט. עוד הוסיפה שהמאבטחים הרגיעו את המשיב ושהמשיב איים עליה גם לאחר הדיון ואמר לה בתשובה לפנייתה: "עופי לי מהפנים, אנחנו ניפגש, אנחנו נראה לך מזה, את תשלמי על זה, אין לך מה לדבר איתי". עוד הוסיפה כי פנתה אל הסוהר של נחשון "הבחור עם המשקפיים" (מתאים לסוהר מוטי סויסה) ושאלה אותו אם שמע איך המשיב דיבר אליהם.

אמרתה של רבקה זיו אמו של הגרוש מתארת כי הייתה נוכחת באירוע, שמעה את הקללות כפי שאמרה המתלוננת אבל לא שמעה כל איומים.

יש לציין כי רבקה נכנסה לחדר החקירות בזמן גביית עדותה של עדי שבתאי ואמרה לה שלא עושים את מה שהיא עושה ומצלמים את מה שקרה שכן חשבה שעדי צילמה אותה.

אמרתו של נתנאל שזיפי, מאבטח בין הדין הרבני באשקלון מתארת כי היה במקום כשהגיע אסיר לדיון. הוא הכיר את האנשים שהיו במקום אך לא שמע משהו מיוחד או משהו מאיים או מקלל למרות שהוא נראה בסרטון והיה במקום כשנכנס האסיר.

אמרתו של פקדו בלטה, מאבטח בבית הדין הרבני, הוא צפה בסרטון, שמע את אזהרתה של האישה על האנשים שהיו שם והעביר את חששותיה לצוות נחשון אך לא שמע איומים ולא ייחס חשיבות למה שנאמר אם נאמר בין הצדדים.

אמרתו של הסוהר מוטי סויסה, מתארת כי הביא את העצור "הגרוש של המתלוננת" וראה שם את המשיב שהוא מכיר אותו ואת סנקר שהיה איתו וכן אמו של העצור אמר להם שלא יתקרבו. בפתח הכניסה לאולם שמע את המשיב שקילל אותה "בת זונה ובסגנון הזה". וכך גם קילל סנקר אלא שהסוהר מוטי סויסה הדגיש שלא היו איומים ולא הבטיחו למתלוננת שיטפלו בה בהמשך.

המשיב וסנקר באמרותיהם מכחישים כי איימו על המתלוננת ומאשרים כי קיללו אותה כי העליבה אותם בנוכחות אנשים אחרים.

עו"ד מיכה גבאי באמרתו מיום 7.6.16, מאשרת כי הוא בא לייצג את לקוחו בבית הדין הרבני, שמע את המתלוננת מצביעה לכיוון המשיב ואומרת שהיא פוחדת לצאת כי הוא יפוצץ לה את האוטו והעריך כי היא מתכוונת ליצור פרובוקציה.

אז שמע את המשיב מקלל אך לא שמע אותו מאיים.

עו"ד גבאי מאשר כי הוא נראה במצלמה ששם את ידו על המשיב ואומר לו "לא מתאים לך לדבר ככה, תירגע".

לאחר שנחקרו כל הנוכחים נחקרה המתלוננת פעם נוספת וטענה כי זה לא פלא שכולם מכחישים את האיומים שכן הם מפחדים להעיד נגד המשיב. אלא שבאותו מעמד אישרה עדי כי דיברה עם אביה בטלפון והאב אמר לה "תתרחקי מהם, אל תחליפי איתם מילה". החוקר דיבר עם האב באותו מעמד והאב אמר כי לא שמע את המשיב בטלפון.

נאוה שבתאי באמרתה מיום 9.6.16 מתארת כי שוחחה עם ביתה המתלוננת בזמן שהייתה בבית הדין הרבני והבת אמרה שמאיימים עליה והיא שמעה דרך הטלפון קול של גבר שאומר "שרמוטה, בת זונה, תראי מה יהיה לך".

מזכר מאת השוטרי שי ליזמי, מתאר כי ביום 8.6.16 הגיע לבית הדין הרבני ותישאל את רן אברהם. רן אמר לו שהוא לא רוצה למסור עדות כי הוא מפחד ולאחר שהשוטר פנה איתו הצידה הוא אמר שראה שני גברים, עו"ד ואמו של האסיר ולאחר שהעו"ד שאל את הבחורה אם היא הביאה את השניים שעמדו כערכים החלו השניים לקלל את הבחורה ואף נשמעו איומים נוסח האיומים שהוא מסר היה **"אני אתפוס אותך"** ואת השאר הוא לא זוכר. השוטרי חזר עם מכשיר הקלטה, העד מסר כי שמע איומים אך הוסיף כי אינו יודע מי מהשניים שקיללו השמיע את האיום. הוא ציין כי הוא מפחד וכי מדובר ב"אנשים שרואים בעיתון". גם במזכרו של מתשאל דסלי אברהם נאמר כי תישאל את רן אברהם. רן אברהם ביקש להיכנס למדרגות החרום כדי לא להיראות ומסר לו כי היה שם אווירה של איומים ללא ספק.

הקלטת השיחה צורפה לתיק. בשיחה זו מסתבר שהראו לעד את הסרטון, הוא זיהה את האנשים והעד רן אברהם אמר כי **"אז הוא אמר שהיא זונה והוא יתפוס אותה"**. עוד הוא מתאר לשאלת החוקר כי האווירה הייתה אווירת איום וכי הוא לא רוצה למסור עדות כי הוא מפחד.

מזכרו של הסוהר מוטי סויסה מתאר כי היו צעקות וקללות בין המתלוננת ובין המשיב אך לא שמע איומים.

מזכרו של הסוהר שמואל פרידמן מתאר קללות אך לא מתאר איומים.

צפייה בסרט מראה את האירועים המצוינים בדוח ולא נראה כי במקום מתרחש אירוע אלים או מאיים במיוחד אם כי חילופי הדברים בין הנוכחים נראים היטב בזמן הדיון מחכים הנוכחים ובהם המשיב, סנקר, אמו של הגרוש והסוהרים מחוץ לדלת בית הדין. אלא שדוח הצפייה אינו מתאר את קובץ מספר 24941 במצלמה מס' 23 אשר שם בדקה 11:00, נראה הגרוש יוצא בליווי הסוהרים מאולם בית הדין. עו"ד מיכה גבאי נראה יוצא משם גם הוא. המשיב וסנקר ממתנים לו בחוץ והשלשה יחד עם אמו של הגרוש (לובשת חולצה צהובה), מדברים ביניהם מספר דקות בארבעה. שני סוהרים עדיין נמצאים במקום וביניהם הסוהר סויסה וכולם נראים רגועים. בדקה 11:05 **יוצאים סנקר והמשיב מבית הדין, במקביל אליהם חולפת המתלוננת שמדברת בטלפון ופונה אל הסוהר סויסה ונראה כי הוא משיב לה**

בשלילה. השניים עוזבים את בית הדין בלי לדבר או להסתכל עם המתלוננת, אשר נשאר בבית הדין עוד מספר דקות אחרי צאתם של המשיב וסנקר. מדברת עם המאבטחים ועם סוהרת וכן עם עו"ד מיכה גבאי, בתנועות ידיים ועוזבת את המקום בסביבות דקה 21:00, חוזרת אחר כך. הגרוש חוזר להמשך דיון בליווי הסוהרים אך המשיב וסנקר אינם באזור.

דיון והכרעה:

הראיות לכאורה מתבססות על אמרות המתלוננת שאליהן מצטרף תשאלו של רן אברהם ומנגד אמרותיהם של כל הסוהרים שנכחו במקום וכן אמרתו של עו"ד מיכה גבאי, אמרתו של סנקר, אמרתה של רבקה זיו ואמרתו של הנאשם עצמו אשר שוללות איומים אך מאשרות את הקללות.

עוד יש לצרף לראיות את התרשמותו של בית המשפט מן הדברים הנראים בסרט ומתנועות הידיים ושפת הגוף של הנוכחים.

המסקנה היא כי במקרה זה לא ניתן לומר כי סיכויי ההרשעה עולים על סיכויי הזיכוי, גרסאותיה של המתלוננת משתנות ואינן תואמות את גרסתו של רן אברהם שניתנה בהקלטה בקשר לתוכן האיומים ולמילים שנאמרו. יש לחשוש כי הרגשתה הסובייקטיבית של המתלוננת הייתה הרגשת איום בשל הנסיבות אך המתלוננת העידה על עצמה כי: **"חשש הכי קטן, אני שמה תלונה כדי להרתיע כדי שיעצרו ויעזבו אותי בשקט"**. ודברים אלה מחדדים את הספק המובנה המצטרף לעדותם של העדים השוללים אירוע עבירה.

בחנתי את השאלה אם אכן עדים אלה חוששים מן המשיב אך המדובר באנשי ביטחון ובסוהרים ומהם העוסקים מידי יום בליווי עצורים, דבר המצמצם את החשש.

זאת ועוד ובעיקר, לא ניתן לומר כי רן אברהם ואמרתו לחוקרים הינה בגדר חומר הראיות שכן רן אברהם איננו עד בתיק ואיננו רשום בכתב האישום כעד ולפיכך לא ניתן לכלול את אמרתו בגדר החומר המרשיע את המשיב.

הערכת סיכויי הרשעה וזיכוי באותם מקרים נדירים בהם נופל ספק מובנה בשל סתירה בין מקורות מפלילים ובין גרסאות מפלילות ומזכות הינה מלאכה עדינה. לא על בית המשפט שלמעצר המלאכה לגמור, אך הוא אינו בן חורין ליבטל ממנה, ובכל מקום שחוש המומחיות שלו מורה על סתירות וספקות יסודיים אשר מעלים את סיכויי הזיכוי מעל לסיכויי ההרשעה עליו לקבוע כי לא די בראיות לכאורה שהוצגו בפניו.

אשר על כן, אני קובע כי קם ספק מובנה בחומר הראיות אשר להתרשמותי גורם לכך שסיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה.

התוצאה היא כי תנאי השחרור המגבילים בטלים למעט הפקדה במזומן אשר תשמש להבטחת התייצבותו של המשיב לדיון ולאיסור יצירת קשר עם המתלוננת אשר יעמוד על כנו עד לתום ההליכים.

ההחלטה תיכנס לתוקף ביום 24.6.16 בשעה 10:00.

המזכירות תעביר העתק החלטה בדחיפות לצדדים.

זכות ערר בתוך 30 יום.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשע"ו, 21 יוני 2016, בהעדר הצדדים.